

ordning, men kun bemærke, at jeg finder at der ikke er nogenfomhelst Grund til, at Thinget ikke skulde meddele samme sin Sanction. Den anden Deel er Udkastet til en Lov, hvorved Forlængelsen af disse Begunstigelser skulde finde Sted indtil Udgangen af 1851. Dette Udkast kan sees fra 2 forskjellige Sider, deels fra Realitetens eller maaskee rettere sagt, fra det mercantile Standpunkt, og deels tillige fra det politiske. Hvad angaaer Sagens Realitet, da skal jeg ikke gaae ind derpaa for Dieblisket, thi jeg troer, at naar man seer Sagen fra den politiske Side, vil man deri finde overveienende Grunde til at gaae ind paa den foreslaaede Forlængelse, saa at man ikke behøver at gaae ind paa Behandlingen af Sagens Realitet. Jeg for mit Vedkommende kan saa meget mindre finde Anledning til at gaae ind derpaa, uden nogen særdeles Opfordring dertil, da jeg som Handelsmand maaskee let kunde synes, som om jeg vilde tale min egen Sag og min egen Interesse. Jeg skal derfor indskrænke mig til at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til, hvorledes jeg mener, at Sagen maa betragtes fra det politiske Standpunkt. Det er i de Motiver, som Loven er ledsaget af, af Finansministeren udhævet, at man burde tage særdeles Hensyn til, at den oprindelige Placat ikke var udfærdiget for Kongeriget Danmark alene, men ogsaa for Hertugdømmerne. Det er vistnok meget rigtigt at tage saadanne Hensyn, og jeg troer, at man maa være meget forsigtig med at ophæve nogenfomhelst Bestemmelse, som gjælder baade for Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig, og især Anordninger, som kunne have Interesse for begge disse Statsdeles Beboere. Det er aldeles vist, og det er mig bekiendt, at denne Anordning altid har været gunstigt optaget i Slesvig og navnlig i Flensborg; det er mig ogsaa bekiendt, at der for ikke lange siden er indkommet et Andragende fra den flensborgske Handelsforening til Handelsministeriet, hvori der andrages paa, at Finansministeriet vilde behage at understøtte, at denne Forlængelse maatte finde Sted. Desværre have Interesserne i saa lang Tid været ledede sydpaa, at man vistnok bør holde paa Alt, hvad der kan lede Interesserne nordpaa,

og dette har for mig været en aldeles afgjørende Bestemmelse med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Hvis nu det ærede Thing skulde dele denne Anstuelse, at man ikke paa Sagens nærværende Standpunkt skal indlade sig paa Sagens Realitet, men kun betragte den saaledes som jeg har gjort, saa skulde jeg ikke ansee det fornødent, at der bliver nedsat et Udvalg til nærmere at behandle denne Sag. Troer man derimod at burde gaae ind paa Sagens Realitet, vil Nedsættelsen af et Udvalg vistnok være aldeles nødvendig, og jeg skal endnu kun gjøre den Bemærkning, at det er af Bigtighed, at denne Sag bliver fremmet saa hurtigt som muligt, navnlig paa Grund af, at den provisoriske Forlængelse udløber sidst i denne Maaned, og der ikke er meget lang Tid her til. Skulde Loven nemlig ikke inden den Tid være endeligt behandlet, vilde det give Anledning til en ikke ringe Forsinkelse, og Finansministeren maatte i saa Fald andrage paa en forelobig Forlængelse, hvilket maaskee ikke engang godt kunde lade sig gjøre; og der vilde saaledes let kunne fremkomme et Intermezzo i den omhandlede Henseende.

Formanden: Jeg maa, for at fjerne en Misforstaaelse, der muligt kunde foranlediges ved den ærede sidste Talers Ytringer, tillade mig at bemærke, at det, som nu foreligger Thinget til Forhandling, ikke er det tidligere paa de ærede Medlemmers Pladser omdeelte, af Regjeringen forelagte Udkast, men derimod det i Landstinget vedtagne, ligeledes trykte og omdeelte Lovforslag, angaaende Forlængelse af de den directe Handel paa andre Verdensdele tilstaaede Begunstigelser. Forfaavdi der nu i dette sidste er Tale om den forelobige Lov af 3die December 1849 og den tidligere Placat af 27de Marts 1844, forfaavdi er der naturligvis Intet til Hinder for, ved Discussionen at tage Hensyn dertil, naar det blot erindres, at det, som foreligger Thinget, er det af Landstinget vedtagne Lovforslag, og ikke det tidligere Lovudkast.

F. Jespersen: Den Sag, som vi nu have for her, blev i sin Tid behandlet i de Roeskildske Provindsalfstænder med en Dygtighed og en Grundighed, som jeg troer, ikke i samme Grad blev ret mange Sager til Deel, og jeg